

ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Δεύτερός μας χρόνος είναι,
κι' ἔδρα πάλιν αἱ Αθήναι.

Χίλια ὀκτακόσα ὀγδοῆνια πέντε,
τὸ Κουβέρονο πάει πρῶμα μὲ πονέντε.

Ὁ Ῥωμηὸς τὴν ἑβδομάδα—μόνο μιὰ φορὰ θὰ βγαίνει,
κι' ὅταν ἔχω ἐξυπνάδα —κι' ὅποτε μοῦ κατεβαίνει.
Συνδρομητὰς δὲν δέχομαι —γιατὶ δὲν τοὺς ἀνέχομαι,
κι' ὅσα φύλλα κι' ἂν κρατῆς—δὲν περνᾷς συνδρομητῆς.

Δὲν θὰ ἔχοιμε τεψτέρια—ὅπως πρὶν καὶ νταραβέρια.
Γράμματα καὶ πληρωμαὶ—ἀποστέλλονται σ' ἐμὲ.
Μὲς ὅτων φόρων τὴν ἀντάρα—κι' ὁ Ῥωμηὸς μας μιὰ δεκάρα,
Κι' ἄς τὴν δίνῃ ὅποιος θέλει—εἰδ' ἄλλῶς δὲν μᾶς μέλει.

Τοῦ Ἰουνίου εἴκοσι ἑννιά,
καὶ τὸ Παλάτι πάλι ὅτ' ἀπανιᾷ.

Ποῦντος ἑβδομῆντα πέντε... παντοῦ λάθρα καὶ καμίνι,
κι' ὁ καθεὶς διὰ τὴν κρίσιν μίαν γνώμην μᾶς προτείνει.

Λόγος Δεληγιάννη,
ποῦ σπασμὸς σὲ πιάνει.

Δέκα ἑκατομμύρια κι' ἑννέα χιλιάδες,
ὀκτὼ ἑκατομμύρια καὶ εἴκοσι λεπτά,
τρὶα ἑκατομμύρια καὶ δύο μυριάδες,
ἕξ ἑκατομμύρια, πρὸς τούτοις δὲ κι' ἑπτὰ,
ἀκόμη δὲ προσθέσατε τὰ δάνεια τὰ νέα,
καὶ τότε ὅτ' ἀτριάνκοντα θὰ φθάσωμεν κι' ἑννέα.

Ἀπὸ τὸν οἶνον, κύριοι, μισὸ καὶ πεντακόσα,
ἀπὸ διάφορα ποτὰ μισὸ καὶ κἄτι τί,
ἀπὸ τὸ σιγαρόχαρτον μισὸ καὶ ἄλλα τόσα,
κι' ἐν ἀπὸ τὸ πετρέλαιον καὶ τοῦτο ὅτ' ἄχαρτί.
Τρὶα ἑκατομμύρια τῶν τελωνείων τέλη,
κι' ὡς πρὸς τὰ σπέρτα ὁ καθεὶς ἄς βάλῃ ὅσα θέλει.

Τρὶα ἑκατομμύρια τὰ ἐξ ἐγγείων φόρων,
εἰς ἡμᾶς κι' ἐπέκεινα τὰ ἐκ τοῦ χαρτοσήμου,
ἑκατοντάδες εἴκοσι ἐξ ἄλλων διαφόρων,
καὶ ὀκτὼ αὐτὰ ἐκ πίνακος ἐξάγω ἐπισήμου.
Ταῦτ' αὖ καὶ ὀλιγώτερα ὅτ' ἄλλας βεβαιούνται...
(Ἀρχίζουσι ἐκ τῶν βουλευτῶν δηὲν τρεῖς νὰ χασμουρηθοῦν-
[ται].)

Τὸ νῆμα τοῦ λογαριασμοῦ, παρακαλῶ, κρατεῖτε,
καὶ οὕτω πως θὰ φθάσωμεν εἰς τὰ δεκαοκτώ,
καὶ τότε ὅλοι, κύριοι, βεβαίως θ' ἀπορῆτε
πῶς μένει τὸ Ταμεῖον μας ἀκόμη ἀνοιχτό.
Τρὶα μᾶς τὰ κρατούμενα... παρακαλῶ μετράτε...
(Ὁ Πρόεδρος Καλλιφρονᾶς ἀρχίζει νὰ κοιμᾶται.)

Ἄς ὀγδόντα δύο ἔλλειμμα περίπου ἕως ἕξ ἑξή,
ἑννέα δὲ κι' ἐπέκεινα κατὰ τ' ὀγδόντα τρία,
ἀλλὰ εἰς τὸ τρεχούμενον τὸ ἔθνος δὲν θ' ἀνθέξῃ,
καθόσον ἐπλημύρησε μ' ἔλλειμματα μυρία.
Καὶ ὕστερα ἐνόμιζαν πῶς ὁμιλοῦν πρὸς βλάκας...
(Ἀποκοιμᾶται ἔξαφνα καὶ ὁ Κομνᾶς ὁ Τρᾶκας.)

Εἰς ἑκατὸν ἀνέρχονται τὰ ἔξοδα καὶ πλέον,
εἰς ἑνδεκα ἢ δώδεκα διάφοροι πιστώσεις,
κατὰ κορημῶν βαδίζομεν μὲ βῆμα παραπαῖον,
καὶ ναυαγοῦμεν, κύριοι, μὲ ὄλας μᾶς τὰς γνώσεις,
ἐνῶ ἀγρίως ἀντηχοῦν φωναὶ κεινόντων πέριξ...
(Ὁλόκληρος ἡ δεξιὰ ἀποκοιμᾶται πτέρυξ.)

Πέντε λοιπὸν τοῖς ἑκατὸν ἀπὸ τὰς ἐταιρίας,
μειοῦμεν δὲ τὰ ἔξοδα τῶν Ἐξωτερικῶν,
κι' ἀυξάνομεν, ὑπεύκοντες εἰς τὰς στενοχωρίας,
τὰ ἔσοδα τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν
Κι' ἴδου ἑκατομμύριον σχεδὸν διαφορά...
(Ἀποκοιμᾶται βαθμηδὸν καὶ ἡ ἀριστερά.)

Ἄλλ' ὁμῶς ἐπιτρέψατε νὰ ἐξακολουθήσω...
ἀμύνεσθ' ὑπὲρ ἀριθμῶν εἰς οἰωνὸς λαμπρός,
ἂν πρὸς τὰ πρόσω τρέχωμεν, κυττάζομεν ὀπίσω,
καὶ ὀπισθὲν μᾶς βλέποντες βαδίζομεν ἐμπρός,
ἐνῶ φορικτῆ τὰς θύρας μᾶς; χρωκοπία κρούει...
ἀλλ' ὁμῶς παύω, ἐπειδὴ κανένας δὲν μ' ἀκούει.